Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra I GENNEMBRUD

Citation: Stuckenberg, Viggo: ”Samlede Værker”, i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 75. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg01-shoot-idm140680123366000/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

Saa tog han den og gik ind med den. Den sortskæggede var høj og havde en fed Ryg.

Jørgen rejste sig og gik hen i Døren, hvor han blev staaende paa Trinet. Flygtigt saa han igen ind over Værelset. Den sortskæggede stod foran den glatte Profil og pegede paa et Sted i Bladet og læste, og de fire ovre om Sofabordet snakkede i Munden paa hinanden. Over Bordene flød der Aviser, krøllede og med Rifter, Dagens Blade med Dagens Nyt og Dagens Spørgsmaal, slugte af travle Øjne og fedtede af utallige Fingre, ventende paa flere. Og Stoles og Sofaers Betræk stod slidt i Graalyset. Alle Vegne Spor af dette Liv, som kom og gik og kom og gik og slog sit Døn op imod Jørgen.

Han gik ud igen i Entreen. Inde fra den store Spisesal hørte han en vred Stemme: Kaffe — det har sgu aldrig været Kaffe! tyndt Mosevand!

I det samme kom der to ind fra Trappen, en lille rund en med Lorgnet og en med spædt Overskæg og Briller.

— Ikke? sagde han med Brillerne og Overskægget.

— Anmeldelsen er sgu meget bedre end Bogen! mente den lille runde med Lorgnetten og hængte sin Hat op.

Saa var Jørgen ude af Døren. Men han gik sent og tungt ned ad Trapperne, med en Følelse som sveg han noget. Og ude i Gaderne fulgte han Menneskestimlen som en Tigger og kunde strakt begge sine Hænder imod den og tryglet den om at løfte ham midt ind, hvor Tumlelen stod stærkest; blot den vilde gøre det første Skridt. Lidt efter samledes hans Tanker om en lys, bred Vej, hvor det, han kaldte Liv, laa og skinnede i Luften og fyldte Lungerne. Men Modet til at sætte sin Fod paa den Vej, hvor hentede han det? Dér skulde trædes med raske, faste Trin, og han gik paa Tæerne, kom han paa fremmede Steder.

Saa lagde der sig uden om Vejen Mark ved Mark. Og længst